

Selskabet havde modtaget:

Address delivered at the anniversary meeting of the geological Society of London at the 15th of February 1850 etc. by Sir Charles Lyell, President of the society. London 1850. 8.

Mödet den 14de Juni.

Prof. E. A. Scharling underrettede Selskabet om, at han i længere Tid har beskæftiget sig med Forsøg, som skulle tjene til nærmere at oplyse Nyttens af overhede Vanddampes Anvendelse ved Undersøgelser af organiske Legemer. Da Afhandlingen herover vil blive trykt i Selskabets Skrifter, indskrænker man sig til følgende Meddelelse.

Ved overhede Vanddampes Indvirkning paa Hvalrav, Vox og Döglingtran har Scharling erholdt lignende Edukter og Produkter, som ved disse Stoffers Behandling med Æsk. Han foreviste saaledes Æthal og Æthalsyre tilvirkede ved overhede Vanddampes Indvirkning paa Hvalrav, Cerotinsyre, der var udskilt af et ved Vanddampes vundet Destillat af Vox, og endelig en ny Art Alkohol, *Döglal*, som var erholdt af Döglingtran*).

*) Ved denne Leilighed gjør Prof. Scharling opmærksom paa en Feiltagelse i Berzelii Lehrbuch der Chemie, B. 5. Side 566, hvor der findes anført, at Middeltallet af Scharlings 4re Analyser af Döglingtran skulde være:

C 79,00

H 13,34

O 7,66

Men i Scharlings originale Afhandling, som findes i „Archiv for Pharmacie og teknisk Chemie“ 1ste B. S. 368 og „Forhandlinger ved de skandinaviske Naturforskeres femte Möde“ Side 303, vil man see at disse Analyser have givet følgende Størrelser: